Ročník 1929. 1233

Sbírka zákonů a nařízení
státu československého.

Částka 63. Vydána dne 25. listopadu 1929.

Obsah: (163.—165.) 163. Obchodní a plavební smlouva mezi republikou Československou a královstvím Srbů, Chorvatů a Slovinců. — 164. Vyhláška o preložení inšpektorátu katastrálneho vymeriavania z Bratislavy do Turčianskeho Sväteho Martina. — 165. Vyhláška o rozšíření zrušení visové povinnosti ve styku s Francií.

163.

Obchodní a plavební smlouva
mezi republikou Československou a královstvím Srbů, Chorvatů a Slovinců.

JMÉNEM REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ.

JMÉNEM REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ
A
KRÁLOVSTVÍ SRBŮ, CHORVATŮ A SLOVINCŮ
BYLA SJEDNÁNA TATO SMLOUVA SE ZÁVĚREČNÝM ZÁPISEM:

Obchodní a plavební smlouva
mezi republikou Československou a královstvím Srbů, Chorvatů a Slovinců.

President republiky Československé s jedné strany a Jeho Veličenstvo král Srbů, Chorvatů a Slovinců s druhé strany, v souhlasném přání prohloubiti obchodní styky stejně jako i spolupráci hospodářskou mezi oběma státy a dáti takto pevný podklad přátelským svazkům, jež je pojí, rozhodli se uzavříti obchodní a plavební smlouvu a jmenovali k tomu účelu svými plnomocníky:

President republiky československé:

Dra Julia Friedmanna,
přednostu národohospodářské sekce ministerstva zahraničních věcí,

Jeho Veličenstvo král Srbů, Chorvatů a Slovinců:

Dra Milana Todoroviće,
universitního profesora,

kteříž, předloživše si navzájem své plné moci, jež shledány v dobré a náležité formě, shodli se na tomto:

Ugovor o trgovini i plovidbi
izmedju Čehoslovačke republike i Kraljevine Srba, Hrvata i Slovenaca.

Predsednik Čehoslovačke republike s jedne, i Njegovo Veličanstvo Kralj Srba, Hrvata i Slovenaca s druge strane, zadahnuti jednakom željom, da razviju trgovačke odnose kao i privrednu saradnju izmedju svojih država, i da ovim udare čvrst temelj prijateljskim vezama, koje ih spajaju, odlučili su da zaključe ugovor o trgovini i plovidbi i u tom cilju naimenovali za svoje punomoćnike:

Predsednik Čehoslovačke republike:

Dr. Julia Friedmanna,
šefa nacionalno-ekonomske sekcije Ministarstva Inostranih Dela,

Njegovo Veličanstvo Kralj Srba, Hrvata i Slovenaca:

Dr. Milana Todorovića,
profesora univerziteta,

koji su, pošto su podneli jedan drugom svoja punomoćja, koja su nadjena u ispravnoj i propisnoj formi, ugovorili sledeće:

Článek 1.

S příslušníky jedné smluvní strany se bude na území druhé v každém ohledu a zejména, pokud jde o nastupování a provozování obchodu, živností a plavby, naprosto stejně zacházeti jako s příslušníky státu požívajícího nejvyšších výhod.

Příslušníci jedné smluvní strany mohou stejně jako příslušníci státu požívajícího nejvyšších výhod, volně vstupovati na území druhé smluvní strany, tam se zdržovati i usídliti, jakož i v každé době toto území svobodně opustiti, budou-li dbáti platných zákonů a nařízení. Při tom nebudou podrobeni žádným jiným neb obtížnějším všeobecným nebo místním omezením nebo poplatkům kteréhokoliv druhu než-li těm, jimž jsou aneb budou podrobeni příslušníci státu požívajícího nejvyšších výhod. Nebudou podrobeni z důvodu pobytu v území druhé strany žádné veřejné dávce.

Příslušníci jedné smluvní strany budou požívati na území druhé strany právní ochrany jako vlastní příslušníci a budou míti volný přístup k soudům a správním úřadům. Budou míti na území druhé smluvní strany úplnou volnost držeti, najímati nebo uvésti se v držení movitého i nemovitého majetku a nabývati vlastnictví koupí, darováním, posloupností, posledním pořízením nebo jakýmkoli jiným způsobem a nakládati s ním za podmínek, stanovených pro příslušníky kteréhokoli státu třetího v zákonech a nařízeních té smluvní strany, v jejímž území jest majetek.

Článek 2.

Akciové a jiné společnosti obchodní všeho druhu, zahrnuje v to společnosti průmyslové, peněžní, dopravní, plavební a pojišťovací, které mají své sídlo na území jedné smluvní strany a které podle zákonů této strany jsou tam po právu ustaveny, budou také na území druhé strany uznány za právně existující. Budou oprávněny uplatňovati i na území této druhé strany, zachovávajíce její zákony a nařízení, před soudy a správními úřady všechna svá práva a obzvláště vystupovati před soudy a vésti tam spory jako strana žalující nebo žalovaná.

Připuštění společností shora vyjmenovaných, které jsou na území jedné smluvní strany po právu ustaveny a které hodlají po nabytí působnosti této smlouvy rozšířiti svoji činnost na území druhé smluvní strany a k tomu účelu by potřebovaly zvláštního svolení, bude se říditi podle zákonů a nařízení,

Član 1.

Sa državljanima jedne ugovorne strane postupaće se, na teritoriji druge ugovornice, u svakom pogledu a naročito u pogledu nastupanja i obavljanja trgovine, obrta i plovidbe, potpuno isto kao i sa državljanima najvećma povlašćene države.

Državljani jedne ugovorne strane mogu, isto tako kao i državljani najvećma povlašćene države, a upravljajući se po važećim zakonima i propisima, slobodno dolaziti na teritoriju druge ugovornice, tamo boraviti i nastaniti se, kao i u svako doba ovu teritoriju slobodno ostaviti. Pri tome neće biti podvrgnuti nikakvim drugim ni težim, opštim ili mesnim, ograničenjima ili taksama ma koje vrste no onima, kojima su podvrgnuti ili će biti podvrgnuti državljani najvećma povlašćene države. Oni neće biti podvrgnuti, po osnovu boravljenja na teritoriji druge strane, nikakvoj javnoj taksi.

Državljani jedne ugovorne strane uživaće, na teritoriji druge ugovornice, pravnu zaštitu kao i vlastiti državljani i imaće slobodan pristup pred sudove i administrativne vlasti. Oni će imati na teritoriji druge ugovorne strane potpunu slobodu da poseduju, uzimaju pod zakup i ulaze u posed pokretnog i nepokretnog imanja, da stiću svojinu putem kupovine, poklona, nasledja, testamenta ili na ma koji drugi način, i da razpolažu njome, -sve to pod uslovima, koji su u zakonima i propisima one ugovornice u kojoj se imanje nalazi odredjeni za državljane ma koje treće države.

Član 2.

Akcionarskim i ostalim trgovačkim društvima svake vrste, obuhvatajući tu i industrijska, finansijska, transportna, plovidbena i osiguravajuća društva, koja imaju svoje sedište u oblasti jedne ugovorne strane, i koja tamo po zakonima ove strane pravno postoje, priznaće se pravno postojanje i u oblasti druge ugovornice. Ona će moći upražnjavati i na teritoriji ove druge strane, upravljajući se po njenim zakonima i propisima, sva svoja prava pred sudovima i administrativnim vlastima, i naročito stupati pred sudove i voditi tamo parnice kao tužilačka ili tužena strana.

Priznanje prava poslovanja gore navedenim društvima koja na teritoriji jedne ugovorne strane pravno postoje, a koja nameravaju, posle stupanja na snagu ovog ugovora, da prošire svoje poslovanje i na oblast druge ugovornice, te kojima bi u tu svrhu trebala naročita dozvola, odredjivaće se prema zakonima

v dotyčném státě platných. Se společnostmi již připuštěnými bude se zacházeti podle zásady nejvyšších výhod.

Článek 3.

Obchodníci, továrníci a jiní živnostníci, kteří jsou příslušníky jedné smluvní strany a prokáží živnostenskou legitimací, vydanou příslušnými úřady své země, že jsou tam oprávněni provozovati obchod nebo živnost a že tam platí zákonité daně a dávky, budou míti právo, na území druhé smluvní strany — podrobíce se zákonům a nařízením tam platným — buď osobně nebo cestujícími, kteří jsou v jejich službách, nakupovati zboží u obchodníků neb osob, které zboží vyrábějí; rovněž budou moci přijímati zakázky i podle vzorků od obchodníků v jejich obchodních místnostech, neb u osob, v jejichž podniku se užívá nabídnutého zboží.

Tyto osoby jsou oprávněny míti s sebou vzorky nebo modely, ne však zboží.

Živnostenské legitimace budou souhlasiti se vzorem, stanoveným v mezinárodní úmluvě o zjednodušení celních formalit, sjednané v Ženevě 3. listopadu 1923. Tyto legitimace jsou osvobozeny od konsulárních nebo jiných vis.

Ustanovení tohoto článku neplatí pro kočovné živnosti a pro podomní obchod; rovněž neplatí pro vyhledávání zakázek u osob, které se nezabývají ani obchodem, ani řemeslem, ani průmyslem. Smluvní strany v tomto ohledu ponechávají si plnou volnost svého zákonodárství.

Článek 4.

Příslušníkům jedné smluvní strany nebudou na území druhé strany ukládána břemena nebo daně, dávky neb příspěvky jakéhokoliv druhu, jiné nebo vyšší než ty, které jsou nebo budou ukládány vlastním příslušníkům.

Totéž platí o společnostech, o nichž se mluví v článku 2 této smlouvy.

Článek 5.

Příslušníci jedné smluvní strany budou prosti na území druhé smluvní strany jakékoliv povinnosti k osobní službě vojenské ve vojsku pozemním, námořním nebo leteckém, stejně jako v jiných institucích vojenských nebo vojensky organisovaných a určených k udržování veřejného pořádku a vnitřní bezpečnosti.

i propisima važećim u dotičnoj državi. Sa društvima, pak, kojima je već bilo priznato pravo poslovanja, postupaće se kao sa društvima najviše povlašćenog naroda.

Član 3.

Trgovci, industrijalci i ostali privrednici jedne ugovorne strane, koji dokažu, na osnovu legitimacione karte izdate im od nadležnih vlasti njihove države, da imaju tamo pravo obavljanja trgovine ili obrta i da tamo plaćaju zakonom odredjene poreze i dažbine, ovlašćeni su da mogu na teritoriji druge ugovorne strane, poštujući tamo važeće zakone i propise, da vrše lično ili preko trgovačkih putnika, koji su u njihovoj službi, nabavke robe kod trgovaca ili kod lica, koja robu proizvode; oni isto tako imaju prava da primaju porudžbine, pa i po ugledima, od trgovaca u njihovim trgovačkim lokalima ili od lica, u čijem se preduzeću ponudjena roba upotrebljuje.

Ova lica imaju pravo nositi sobom uglede ili modele, ali ne robu.

Legitimacione karte biće saobrazne obrazcu utvrdjenom u medjunarodnom sporazumu o uprošćavanju carinskih formalnosti, zaključenom u Ženevi 3. novembra 1923 godine. Ove se legitimacione karte oslobadjaju kako od konzularne tako i od svake druge vize.

Odredbe ovoga člana ne važe za ambulantni obrt i kućarenje, kao ni za traženje porudžbina kod lica koja se ne bave ni trgovinom ni zanatom ni industrijom. Ugovorne strane zadržavaju u ovom pogledu punu slobodu svoga zakonodavstva.

Član 4.

Državljani jedne ugovorne strane neće biti, u oblasti druge ugovornice, podvrgnuti snošenju tereta niti plaćanju poreza, dažbina, ili taksa, ma koje vrste, ni drukčijih ni većih, no što su oni koji se nameću ili će biti nametnuti vlastitim državljanima.

Isto važi i za društva o kojima je reč u članu 2 ovog ugovora.

Član 5.

Državljani svake od ugovornih strana biće, u oblasti druge ugovornice, oslobodjeni od svake lične vojne dužnosti u vojsci, mornarici ili vazduhoplovstvu, kao i u ostalim vojnim ili vojnički organizovanim institucijama odredjenim za održavanje javnog poredka i unutrašnje bezbednosti države. Oni će biti oslobo-

pečnosti státu. Budou osvobozeni ode všech dávek nahražujících tuto službu. Budou však přidrženi k tomu, aby se podrobili jiným plněním než osobní službě vojenské (jako na př. ubytování vojska, poskytnutí přípřeže atd.) v rozsahu a podle zákonů a nařízení používaných pro vlastní příslušníky.

Článek 6.

Smluvní strany projevují ochotu, že ve zvláštní dohodě upraví otázku zaměstnávání dělníků a zaměstnanců, příslušníků jedné smluvní strany, na území druhé smluvní strany, jakož i že upraví otázku jejich sociálního pojištění.

Článek 7.

Smluvní strany nebudou překážeti žádnými zvláštními opatřeními vzájemnému obchodnímu styku, zejména ne zákazy dovozu a vývozu.

Smluvní strany si však vyhrazují právo zakázati neb omeziti dovoz a vývoz, pokud tyto zákazy neb omezení budou platiti současně vůči všem jiným zemím aneb vůči zemím, u nichž jsou stejné předpoklady, a to v těchto případech:

1. z důvodů veřejné bezpečnosti;

2. z důvodů mravnostních nebo humanitních;

3. jde-li o obchod se zbraněmi, střelivem a válečným materiálem nebo za výjimečných okolností se všemi ostatními válečnými potřebami;

4. jde-li o ochranu veřejného zdraví neb ochranu zvířat a rostlin před chorobami, hmyzem a škodlivými příživníky;

5. k ochraně národního majetku uměleckého, historického nebo archeologického;

6. jde-li o zákazy neb omezení, platné pro zlato, stříbro, mince, papírové peníze a cenné papíry;

7. jde-li o zákazy neb omezení, mající za účel rozšířiti na cizí zboží režim, který platí nebo bude platiti ve vlastní zemi pro výrobu, obchod, dopravu a spotřebu domácích výrobků téhož druhu;

8. s ohledem na produkty, které jsou nebo budou předmětem státních monopolů nebo monopolů státem kontrolovaných.

Článek 8.

Zboží, produkty přírodní neb výrobky jedné strany smluvní nebudou podrobeny při

djeni od svih tereta, koji se nameću kao otkup od lične službe. No oni će biti podvrgnuti svima ostalim teretima i dužnostima sem vojne lične službe (kao na pr. primanje vojske u stan, davanje zaprege itd.) u meri i prema zakonima i propisima, koji se primenjuju na vlastite državljane.

Član 6.

Ugovorne strane izjavljuju svoju gotovost, da će jednim posebnim sporazumom regulisati pitanje zaposlenja radnika i nameštenika, državljana jedne ugovorne strane na teritoriji druge ugovornice, i urediti pitanje njihovog socialnog osiguranja.

Član 7.

Ugovorne strane neće ometati medjusobni trgovački promet nikakvim specijalnim merama, a naročito nikakvim uvoznim ili izvoznim zabranama.

Pri svem tom ugovorne strane zadržavaju sebi pravo, da mogu zabraniti ili ograničiti uvoz i izvoz, ako takve zabrane ili ograničenja budu važila u isto vreme i za sve druge zemlje ili zemlje, kod kojih postoje iste okolnosti, i to u sledećim slučajevima:

1. Iz razloga javne bezbednosti;

2. Iz razloga moralnih ili humanitarnih;

3. S obzirom na trgovinu sa oružjem, municijom i ratnim materijalom, a u izuzetnim prilikama i sa svim ostalim ratnim potrebama;

4. Iz razloga javne zdravstvenosti ili u cilju zaštite životinja ili bilja od bolesti, insekata i štetnih parazita;

5. U cilju zaštite narodne, umetničke, istorijske, ili arheološke imovine;

6. S obzirom na promet zlata, srebra, moneta, papirnog novca i hartija od vrednosti;

7. U cilju da bi se i na stranu robu mogle proširiti zabrane ili ograničenja, koja važe ili budu važila u unutrašnjosti zemlje za proizvodnju, trgovinu, prenos i potrošnju domaćih proizvoda iste vrste;

8. U pogledu na proizvode, koji su ili će biti predmet državnih monopola ili monopola nad kojima država vodi nadzor.

Član 8.

Roba, prirodni produkti i izrade jedne ugovorne strane neće biti pri uvozu u carinsko

svém dovozu do celního území druhé strany jiným neb vyšším clům neb dávkám — čítaje v to veškeré příplatky a přirážky — než oněm, jež jsou nebo budou vybírány ze zboží, produktů přírodních neb výrobků stejného druhu kterékoli třetí země.

Zboží, produkty přírodní nebo výrobky jedné strany smluvní nebudou podrobeny při jejich vývozu do celního území druhé strany jiným nebo vyšším clům neb dávkám — čítaje v to veškeré příplatky a přirážky — než oněm, jež jsou neb budou vybírány ze zboží, produktů přírodních neb výrobků stejného druhu při vývozu do kterékoli třetí země.

Mimo to zavazuje se každá smluvní strana, že nebude v žádném jiném ohledu zacházeti se zbožím druhé strany, ať jde o dovoz či vývoz, způsobem jiným nebo méně příznivým, než jakým zachází se zbožím dováženým z kteréhokoli třetího státu nebo do kteréhokoli státu vyváženým, zejména pokud jde o celní předpisy a jejich provádění, způsob přezkoušení a rozboru zboží, podmínky placení celních poplatků a jiných dávek, roztřídění i výklad tarifů.

Článek 9.

Ode všech dovozních i vývozních dávek budou při dovozu nebo vývozu vzájemně osvobozeny:

1. upotřebené předměty a spotřebitelné předměty za cesty potřebné, jež slouží cestujícím k vlastní potřebě a jež tito s sebou vezou, pokud tyto věci nejsou předmětem obchodu;

2. vzorky, též na kartonech, jichž pro jiný účel nelze použíti, avšak s výjimkou předmětů monopolu;

3. upotřebené známkované obaly, nádoby, ochranné pokrývky a pod., jde-li o vracející se obaly vývozních zásilek a vrátí-li se během stanovené lhůty.

Článek 10.

Pod podmínkou, že vstupují do celního území jednoho z obou smluvních států jakožto dopravní prostředky za účelem dopravy osob a zboží přes hranici a že opět vystoupí, ať s nákladem nebo bez něho, budou požívati osvobození ode všech dovozních a vývozních dávek:

1. parní, motorové a dřevěné lodi, jakož i vlečné lodi, včetně obvyklého inventáře a příslušenství na nich se nalézajícího, domácích lékárniček, jakož i náhradních součástek

područje druge ugovornice opterećena ni drugim ni većim carinama ni dažbinama — računajući tu i sve doplatke i dodatke — no što su one kojima podleži ili će podležati roba, prirodni produkti ili izrade iste vrste iz ma koje treće države.

Roba, prirodni produkti i izrade jedne ugovorne strane neće biti pri izvozu za carinsko područje druge ugovornice opterećena ni drugim ni većim carinama ni dažbinama — računajući tu i sve doplatke i dodatke — no što su one kojima podleži ili će podležati roba, prirodni produkti i izrade iste vrste pri izvozu za ma koju treću državu.

Sem toga, svaka od ugovornih strana obavezuje se da i u svakom drugom pogledu neće postupati sa robom druge učvornice, bilo da se radi o uvozu ili izvozu, ni drugojače ni na manje povoljan način no što postupa sa robom ma koje treće države, odnosno namenjenom za ma koju treću državu, naročito u pogledu carinskih propisa i njihove primene, postupka pri ispitivanju i analizi robe, uslova za plaćanje carina i ostalih dažbina, klasificiranja robe i tumaćenja carinskih tarifa.

Član 9.

Oslobodjavaju se od uvoznih i izvoznih dažbina:

1. Upotrebljavani predmeti i predmeti potrošnje, koje sobom nose putnici i koji služe za njihovu vlastitu potrebu za vreme putovanja, u koliko oni nisu predmet trgovine;

2. Ugledi, pa i na kartonima, izuzev monopolisanih predmeta, ako se ne mogu na kakvu drugu svrhu upotrebiti;

3. Upotrebljavani, obeleženi zavoji, sudovi, cirade i tome slično, koji se u utvrdjenom roku vračaju, pošto su kao zavoji služili pri izvozu robe.

Član 10.

Pod uslovom, da kao prevozna sredstva, radi prenosa putnika i robe preko granice, ulaze u carinsko područje jedne ugovornice, i da, prazna ili sa tovarom, iz istoga opet izlaze, oslobodjavaju se od svih uvoznih i izvoznih dažbina:

1. Parni i motorni brodovi, dereglije i šlepovi, sa uobičajenim inventarom, priborom i ručnim apotekama, koji se na njima nalaze, kao i sa rezervnim delovima i alatom, koji

a nářadí, jež jsou spolu dováženy na uvedených plavidlech za účelem opravy v případě poškození;

2. lokomotivy, s tendrem nebo bez něho, jakož i železniční vagony včetně obvyklého příslušenství v nich se nalézajícího;

3. vzducholodi se všemi předměty potřebnými pro jízdu, jakož i s náhradními součástkami a nářadím k opravě v případě poškození.

Ode všech dovozních a vývozních dávek jsou dále osvobozeny: pohonné látky nalézající se na parních nebo motorových lodích, lokomotivách a vzducholodích v množství potřebném pro dobu jízdy v celním území jednoho z obou smluvních států, jakož i šatstvo, prádlo, poživatiny a monopolní předměty — tyto však jen v množství přípustném podle monopolních předpisů dovozního státu —, jež dopravní personál s sebou veze pro vlastní potřebu či spotřebu.

Předměty a materiál nalézající se na plavidlech a vzducholodích musí býti zapsány v inventáři vozidla. Pokud by nebyly v inventáři zapsány, musí býti sepsány ve zvláštním seznamu.

Inventář i zvláštní seznam musí býti celním úřadům a orgánům na požádání předložen.

Článek 11.

S výhradou podmínek předepsaných pro záznamní styk budou propouštěny beze cla:

1. upotřebené koše, dřevěné sudy a pytle, jež se dovážejí k plnění a v naplněném stavu opět vyvážejí; totéž platí pro upotřebené ochranné pokrývky, jež se dovážejí se zbožím nebo bez něho, aby sloužily při dovozu, pokud se týče vývozu zboží jako ochranný prostředek;

2. předměty, jež jsou určeny ke správce;

3. předměty určené k vyzkoušení a k pokusům;

4. zboží, dovážené do území druhého smluvního státu na výstavy a soutěže, dále na trhy, veletrhy nebo na nejistý prodej;

5. nábytkové vozy s příslušenstvím, naložené nebo prázdné, i když převezmou kdekoli jiný náklad pro zpáteční cestu, pod podmínkou, že jich jinak nebude během přechodného pobytu na území druhého smluvního státu použito k tuzemské dopravě.

pomenuti brodovi sobom nose radi opravke u slučaju kvara;

2. Lokomotive, pa i sa tenderima i železnički vagoni, sa uobičajenim priborom, koji se na njima nalazi;

3. Vazduhoplovi sa svima predmetima, potrebnim im za letenje, kao i sa rezervnim delovima i alatom radi opravke u slučaju kvara.

Oslobodjavaju se takodje od svih uvoznih i izvoznih dažbina: pogonski materijal, koji se nalazi na parnim i motornim brodovima, lokomotivama i vazduhoplovima u količinama, potrebnim im za vožnju u carinskom području druge ugovornice, kao i odelo, rublje, hrana i monopolisani predmeti, — ovi poslednji najviše do količina, odobrenih monopolskim propisima ugovornice, u čije područje ulaze —, koje za sopstvenu upotrebu sobom nosi osoblje, zaposleno na pomenutim prevoznim sredstvima.

Predmeti i materijalije, koji se nalaze na plovnim i vazdušnim transportnim sredstvima, moraju biti uneti u inventar prevoznog sredstva. U koliko oni ne bi bili zabeleženi u inventaru, imaće se o njima voditi zaseban spisak.

Kako inventar tako i zaseban spisak imaju se na zahtev podneti carinskim vlastima i carinskim organima.

Član 11.

Pod uslovima, propisanim za uvoz — izvoz na povratak, biće oslobodjeni od carine:

1. Upotrebljavane korpe, drvena burad i džakovi, koji se uvoze radi punjenja i napunjeni robom opet izvoze; to isto važi za upotrebljavane cirade, koje se uvezu sa robom, ili bez robe, radi upotrebe kao pokrivači pri uvozu i izvozu robe;

2. Predmeti, koji su namenjeni za opravku;

3. Predmeti, koji se uvoze na probe i na ispitivanje;

4. Predmeti, koji se uvoze u oblast druge ugovornice na izložbe i utakmice, na pijace i sajmove ili na neizvesnu prodaju;

5. Kola za prenos pokućanstva, pa i sa priborom, sa tovarom ili prazna, pa i onda, kada pri povratku ma na kome mestu primaju drugi tovar, sve to pod uslovom, da za vreme privremenog zadržavanja u oblasti druge ugovornice ne budu upotrebljavana za transporte u unutrašnjosti.

Článek 12.

Vnitřní dávky a poplatky, vybírané na účet kohokoliv, které zatěžují nebo budou zatěžovati výrobu, přípravu, obrat nebo spotřebu zboží na území jedné smluvní strany, nesmějí pod žádnou záminkou postihnouti zboží druhé strany více ani tísnivěji než domácí zboží stejného druhu nebo zboží stejného druhu pocházející ze státu požívajícího nejvyšších výhod.

Článek 13.

Smluvní strany se zavazují, že bude jedna druhé vzájemně přiznávati volnost průvozu na svém území železnicemi, vodními cestami, přirozenými nebo umělými a všemi jinými cestami a silnicemi otevřenými pro mezinárodní průvoz, ať jde o zboží v přímém průvozu nebo o zboží, které se má během průvozu překládati nebo ukládati do skladišť.

Volnost průvozu zahrnuje průvoz osob, zavazadel, zboží, osobních i nákladních vagonů, lodí, člunů a jiných dopravních prostředků.

Výjimky z volnosti průvozu, pokud platí pro všechny státy se stejnými poměry, mohou býti učiněny na dobu co nejkratší a nejnutnější pouze v těchto případech:

1. z důvodu státní bezpečnosti a veřejného pořádku;

2. z ohledů zdravotně-policejních a vzhledem k ochraně zvířat nebo užitečných rostlin před chorobami, hmyzem a škodlivými příživníky.

Průvoz bude osvobozen od všech celních a vnitřních dávek a nebude se mu směti překážeti jakýmkoli nepotřebným zdržováním neb omezováním. Přece však je každá smluvní strana oprávněna vybírati statistický poplatek, jakož i vybírati úhradu za všechna vydání způsobená celním dozorem a manipulací při průvozu, překládání a ukládání do skladišť. Rovněž tak může zboží podléhati placení daně z obratu, jestliže se stalo během průvozu předmětem jakékoli obchodní transakce.

Pokud se týče průvozu, přiznávají si smluvní strany vzájemně, že bude jedna s druhou zacházeti podle zásady nejvyšších výhod. Podle toho budou všechny výhody, osvobození nebo ulehčení — zahrnujíc v to i přepravní tarify —, jež by jedna smluvní strana přiznala kterémukoli třetímu státu, rozšířeny ihned a bezpodmínečně také na průvozní zboží druhé smluvní strany.

Član 12.

Unutrašnje poreze i takse, naplaćivane za ma čiji račun, koje opterećuju ili će opterećivati proizvodnju, preradu, promet ili potrošnju robe na teritoriji jedne ugovornice, neće smeti, ni pod kakvim izgovorom, opteretiti robu druge ugovornice ni jače ni teže nego domaću robu iste vrste ili robu iste vrste poreklom iz najvećma povlašćene države.

Član 13.

Ugovorne strane obavezuju se, da će jedna drugoj uzajamno priznavati slobodu provoza preko svoje teritorije na železnicama, plovnim putevima, prirodnim ili veštačkim, i na svima drugim putevima i drumovima otvorenim za medjunarodni provoz, bilo da se radi o robi u direktnom provozu, bilo da se roba za vreme provoza pretovaruje ili smešta u antrpoe.

Sloboda provoza obuhvata provoz putnika, prtljaga, robe, putničkih i teretnih vagona, brodova, čamaca i drugih prevoznih sredstava.

Izuzetci od slobode provoza, u koliko važe za sve zemlje pod istim uslovima moći će se činiti, za najkraće a neophodno potrebno vreme, samo u ovim slučajevima:

1. Iz razloga državne bezbednosti i javnog poredka;

2. Iz obzira sanitarno-policijskih i s pogledom na zaštitu životinja ili korisnoga bilja protiv bolesti, insekata i štetnih parazita.

Provoz će biti oslobodjen svih carinskih i unutrašnjih dažbina i neće se smeti ometati nikakvim nepotrebnim zadržavanjem ili ograničavanjem. Ipak je svaka od ugovornih strana ovlašćena, da na provoznu robu naplaćuje statističku taksu, kao i sve troškove prouzrokovane carinskim nadzorom i manipulacijom prilikom provoza, pretovara i smeštanja u antrpo-e. Tako isto roba može biti podvrgnuta plaćanju poreza na poslovni promet, ako bi za vreme provoza bila predmet ma kakve trgovačke transakcije.

I u pogledu provoza, ugovorne strane priznaju jedna drugoj uzajamno postupanje kao sa najpovlašćenijim narodom. Prema tome, svaka pogodnost, oslobodjenje ili olakšica, računajući tu i podvozne cene, koje bi jedna od strana ugovornica priznala ma kojoj trećoj državi, biće odmah i bezuslovno prošireni na provoznu robu druge ugovorne strane.

Článek 14.

Československé zboží, přírodní produkty nebo výrobky, které se dovážejí do království Srbů, Chorvatů a Slovinců přes území jiných států, a srbsko-chorvatsko-slovinské zboží, přírodní produkty nebo výrobky, které se dovážejí do republiky Československé přes území druhých států, jakož i zboží, přírodní produkty nebo výrobky jiných států, které se dovážejí do území jedné smluvní strany přes území druhé smluvní strany — nebudou podléhati při svém dovozu jiným nebo vyšším clům neb dávkám, než-li by podléhaly při přímém dovozu ze země původu neb při dovozu přes území kteréhokoliv jiného státu.

Toto platí jak pro přímý tak pro nepřímý dovoz, t. j. i pro případ, bylo-li zboží během průvozu uskladněno, překládáno nebo přebalováno.

Článek 15.

Při přepravě cestujících a jejich zavazadel, prováděné za stejných podmínek, nebude se na železnicích smluvních stran činiti rozdíl mezi příslušníky jedné a druhé smluvní strany, pokud jde o odbavování, přepravu, přepravní ceny, jakož i veřejné dávky, připadající na přepravu.

Článek 16.

Se zbožím odeslaným z království Srbů, Chorvatů a Slovinců do jedné železniční stanice v republice Československé nebo přes republiku Československou nebude se za stejných podmínek postupovati na československých železnicích nepříznivěji, pokud se týče přepravních cen, způsobu přepravy, jakož i pokud se týče daní a dávek, které s tím souvisí, než se zásilkami československého zboží stejného druhu, které se dopravují mezi československými železničními stanicemi v témže směru i na téže trati.

Totéž bude platiti na železnicích království Srbů, Chorvatů a Slovinců pro zboží, které je odesláno z republiky Československé do některé železniční stanice v království Srbů, Chorvatů a Slovinců anebo se provází přes území království Srbů, Chorvatů a Slovinců.

Článek 17.

Smluvní strany se zavazují, že si přiznají navzájem tytéž dopravní sazby, které platí nebo budou platiti na jejich železnicích v témže směru a na téže trati pro zboží téhož druhu, které je odesláno z některého aneb do některého třetího státu.

Član 14.

Čehoslovačka roba, prirodni produkti i izrade, koji se uvoze u Kraljevinu Srba, Hrvata i Slovenaca u tranzitu kroz oblast drugih država, i srpsko-hrvatsko-slovenačka roba, produkti i izrade koji se uvoze u Čehoslovačku republiku u tranzitu kroz oblast drugih država, kao i roba, prirodni produkti i izrade drugih država, koji se uvoze u oblast jedne ugovornice u tranzitu kroz oblast druge ugovornice, — neće biti pri uvozu podvrgnuti ni drugim ni većim carinama ni dažbinama, no što bi bili pri direktnom uvozu iz zemlje porekla ili pri uvozu u tranzitu kroz oblast ma koje druge države.

Ovo važi kako za direktan tako i za indirektan uvoz, t. j. i za slučaj da je roba bila za vreme tranzita lagerovana, pretovarivana ili prepakovana.

Član 15.

Pri transportovanju putnika i njihovog prtljaga, obavljenom pri jednakim uslovima, neće se na železnicama ugovornih strana praviti nikakva razlika izmedju državljana jedne i druge ugovornice u pogledu na otpravljanje, prevoz, podvozne cene, kao i u pogledu na javne dažbine kojima se opterećuje transport.

Član 16.

Sa robom, otpravljenom iz Kraljevine Srba, Hrvata i Slovenaca za jednu železničku stanicu u ili kroz Čehoslovačku republiku, neće se, pod istim uslovima, postupati na čehoslovačkim železnicama nepovoljnije, u pogledu na podvozne cene, način otpravljanja, kao i u pogledu na poreze i dažbine, koje su s time u vezi, no sa transportima čehoslovačke robe iste vrste, koji se izmedju čehoslovačkih železničkih stanica otpravljaju u istom pravcu i na istoj pruzi.

Isto će važiti na železnicama Kraljevine Srba, Hrvata i Slovenaca za robu, koja je otpravljena iz Čehoslovačke republike za jednu železničku stanicu u ili kroz Kraljevinu Srba, Hrvata i Slovenaca.

Član 17.

Ugovorne strane obavezuju se, da će priznati jedna drugoj iste podvozne cene, koje važe ili će važiti na njihovim železnicama, u istom pravcu i na istoj pruzi, za robu iste vrste koja je otpravljena iz ili za neku treću državu.

Článek 18.

Předchozí ustanovení neplatí pro snížení sazeb, přiznaná z důvodů dobročinnosti nebo v zájmu veřejného vyučování, ani pro snížení, poskytnutá v případě veřejné pohromy, ani pro snížení, přiznaná veřejným zaměstnancům, cestujícím za soukromými záležitostmi, ani pro služební přepravy správy železniční nebo státní správy civilní a vojenské.

Článek 19.

Smluvní strany se zavazují, že budou ve svých vzájemných stycích v oboru železničních tarifů postupovati podle zásady nejvyšších výhod. Shodují se dále v tom, že budou prováděti vzájemně blahovolnou tarifní politiku, zvláště za účelem podpory mezinárodní železniční dopravy, na níž jsou jejich země zúčastněny.

Článek 20.

Smluvní strany se zavazují, že usnadní zřízení a provádění přímé dopravy po železnicích mezi svými územími, jakož i dopravy mezi územím jedné smluvní strany a některého třetího státu přes území druhé smluvní strany. Za tím účelem dojde mezi správami zúčastněných železnic k potřebným dohodám. Mimo to budou příslušné úřady obou smluvních stran povinny zajistiti vhodné přípoje osobních vlaků a oběh přímých vozů. Budou usilovati o to, aby provádění celních a pasových formalit bylo zjednodušeno a urychleno a budou pečovati o zajištění rychlé a pravidelné přepravy zboží.

Článek 21.

S námořními loďmi království Srbů, Chorvatů a Slovinců, jejich náklady, jejich veliteli a posádkou v republice Československé, a s námořními loďmi československými, jejich náklady, jejich veliteli a posádkou v království Srbů, Chorvatů a Slovinců bude se zacházeti v každém ohledu stejně jako s námořními loďmi domácími, jejich náklady, jejich veliteli a posádkou nebo s námořními loďmi, jejich náklady, veliteli a posádkou státu požívajícího nejvyšších výhod.

Článek 22.

Námořní lodi jedné smluvní strany, které vjíždějí do přístavu druhé smluvní strany, aby doplnily náklad určený do ciziny, nebo aby vylodily část svého nákladu, který přichází z ciziny, při čemž jest povoleno i přímé pře-

Član 18.

Prethodne odredbe ne važe za tarifne olakšice priznate za dobrotvorne svrhe i u interesu javne nastave, kao i za olakšice date za slučaje opšte nevolje, za olakšice priznate javnim službenicima, kada putuju po privatnom poslu, niti za službene pošiljke železničkih uprava ili gradjanskih i vojnih vlasti.

Član 19.

Ugovorne strane obvezuju se da će u svome medjusobnom saobraćaju, u pogledu železničkih tarifa, postupati po načelu najvećeg povlašćenja. One su nadalje saglasne u tome, da medju sobom vode blagonaklonu tarifnu politiku, a naročito u cilju potpomaganja onog medjunarodnog železničkog prometa, u kome učestvuju njihove zemlje.

Član 20.

Ugovorne strane obavezuju se, da će olakšati zavodjenje i održavanje direktnog železničkog saobraćaja izmedju svojih teritorija, kao i saobraćaja izmedju teritorije jedne ugovornice i neke treće države preko teritorije druge ugovorne strane. U tome cilju zainteresovane železničke uprave zaključiće potrebne sporazume. Sem toga, nadležne će vlasti obeju ugovornica biti dužne, da obezbede pogodne veze izmedju putničkih vozova kao i promet direktnih kola. One će nastojati, da se uproste i ubrzaju carinske formalnosti i formalnosti sa pasošima, i staraće se o održavanju brzog i pravilnog prevoza robe.

Član 21.

Sa pomorskim brodovima Kraljevine Srba, Hrvata i Slovenaca, njihovim tovarima, zapovednicima i posadom u Čehoslovačkoj republici, i sa pomorskim brodovima čehoslovačkim, njihovim tovarima, zapovednicima i posadom u Kraljevini Srba, Hrvata i Slovenaca, postupaće se u svemu podjednako kao i sa domaćim pomorskim brodovima i njihovim tovarima, zapovednicima i posadom ili kao sa pomorskim brodovima, njihovim tovarima, zapovednicima i posadom najvećma povlašćene države.

Član 22.

Pomorski brodovi jedne ugovorne strane, koji ulaze u pristaništa druge ugovornice, da dopune tovar namenjen za inostranstvo, ili da istovare jedan deo svoga tovara koji dolazi iz inostranstva, pri čemu je dozvoljeno i

kládání, mohou podržeti, zachovávajíce platné zákony a nařízení, onu část nákladu, která jest určena do některého jiného přístavu této smluvní strany nebo některého jiného státu a mohou ji opět vyvézti, aniž by platily za tuto část svého nákladu nějakých poplatků kromě poplatků za dozor, které nesmějí býti vyšší než sazby platné pro domácí lodi nebo pro lodi některého třetího státu.

Za týchž podmínek mohou se plaviti z jednoho do druhého přístavu téže smluvní strany, aby tam vylodily cestující přicházející z ciziny, nebo aby tam nalodily cestující, kteří cestují do ciziny.

Článek 23.

S loďmi, plavebními společnostmi nebo vystěhovaleckými podniky jedné smluvní strany bude se zacházeti v přístavech a na území druhé smluvní strany ve všem, co se týče dopravy vystěhovalců, kteří přicházejí z jejího území, nebo jím projeli a naloďují se v jejich přístavech, jako s loďmi, plavebními společnostmi a vystěhovaleckými podniky státu, požívajícího nejvyšších výhod.

Tím však nejsou nikterak dotčena ustanovení zákonů a nařízení o podmínkách, kterým je podrobeno buďto oprávnění k přepravě vystěhovalců nebo zřizování jednatelství těmito plavebními společnostmi nebo vystěhovatelskými podniky.

Článek 24.

Národnost námořních lodí bude uznávána vzájemně na podkladě průkazů a lodních listin, vydaných příslušnými úřady, podle zákonů a nařízení každé smluvní strany.

Rovněž tak se budou uznávati vzájemně i cejchovní listy námořních lodí, vydané příslušnými úřady každé smluvní strany.

Článek 25.

Pro vzájemný styk poštovní platí ustanovení mezinárodních poštovních smluv a úmluv, pokud není styk tento pro jisté druhy zásilek upraven zvláštní dohodou mezi poštovními správami obou smluvních stran. Poštovní správy smluvních stran poskytnou vzájemné výměně poštovních zásilek všelikého druhu veškeré úlevy, jež nejsou v odporu s jejich zákony a nařízeními, aby mohly po každé stránce a zejména co do pravidelnosti a rychlosti dopravy úplně dostáti povinnostem, převzatým mezinárodními poštovními konvencemi nebo zvláštními vzájemnými poštovními dohodami.

direktno pretovarivanje, moći će, pridržavajući se važećih zakona i propisa, zadržati na brodu onaj deo tovara koji je namenjen za neko drugo pristanište te ugovornice ili neke druge države, i moći će ga ponova izvesti, neplaćajući za taj deo svoga tovara nikakve takse sem kontrolnih pristojbi, koje ne mogu biti veće od onih koje važe za domaće ili za brodove neke treće države.

Pod istim uslovima oni će moći ploviti iz jednog u drugo pristanište iste ugovornice, da tamo iskrcaju putnike koji dolaze iz inostranstva, ili da ukrcaju putnike koji putuju u inostranstvo.

Član 23.

Sa brodovima, brodarskim društvima ili preduzećima za prevoz iseljenika jedne od ugovornih strana postupaće se u pristaništima i na teritoriji druge ugovornice, u pogledu svega što se odnosi na prevoz iseljenika, koji dolaze sa ili preko njene teritorije i ukrcavaju se u njenim lukama kao i sa brodovima, brodarskim društvima ili preduzećima za prevoz iseljenika najvećma povlašćene države.

No ovim nisu ni u koliko stavljene van snage odredbe zakona i propisa o uslovima, koji se traže za davanje prava za prevoz iseljenika ili za otvaranje agentura brodarskih društava ili preduzeća za iseljavanje.

Član 24.

Narodnost pomorskih brodova priznavaće se uzajamno na osnovu isprava i brodskih dokumenata, izdatih od strane nadležnih vlasti prema važećim zakonima i propisima svake od ugovornica.

Isto tako priznavaće se uzajamno i certifikati o zapremini pomorskih brodova izdati od strane nadležnih vlasti svake od ugovornica.

Član 25.

Za uzajamni poštanski promet važe odredbe medjunarodnih poštanskih konvencija i sporazuma, u koliko nije ovaj promet za izvesne vrsti pošiljaka uredjen posebnim sporazumom izmedju poštanskih uprava obeju ugovornih strana. Poštanske uprave ugovornih strana pružiće uzajamnoj razmeni svih vrsta poštanskih pošiljaka sve olakšice, koje nisu u opreci sa njihovim zakonima i propisima, kako bi mogle u svakom pogledu, a osobito u pogledu pravilnosti i brzine prometa, potpuno odgovarati dužnostima, primljenim medjunarodnim konvencijama ili posebnim uzajamnim poštanskim sporazumima.

Poštovní zásilky veškerého druhu, jež pocházejí z území jedné smluvní strany a mají býti doručeny v území druhé smluvní strany, budou, pokud jsou podrobeny celnímu řízení, vycleny co možná nejrychleji a bez zbytečných obtíží, aby se zamezil každý neodůvodněný průtah v jejich doručení.

Mimořádné otázky vzájemného poštovního styku, jež by vyžadovaly úpravy zvláštní nebo spolupůsobení také jiných správních oborů, budou obapolně řešeny s největší blahovůlí.

Článek 26.

Každá smluvní strana se zavazuje, že učiní veškerá nutná opatření, aby účinně zabezpečila zboží, produkty přírodní nebo výrobky, pocházející z druhého smluvního státu, proti nekalé soutěži v obchodě a zejména, že potlačí a zamezí zabavením nebo jinými vhodnými trestními opatřeními v souhlasu s vlastním zákonodárstvím, dovoz, uložení a vývoz, jakož i výrobu, oběh, prodej a uvedení do prodeje uvnitř země všeho zboží, opatřeného přímo nebo na jeho vnitřním nebo vnějším obalu známkami, jmény, nápisy nebo jakýmikoliv označeními, obsahujícími přímo nebo nepřímo nesprávná označení původu, druhu, podstaty nebo zvláštních vlastností tohoto zboží.

Článek 27.

Smluvní strany se shodují v tom, že ve svých vzájemných stycích budou používati ustanovení mezinárodní úmluvy o zjednodušení celních formalit, uzavřené v Ženevě 3. listopadu 1923.

Článek 28.

Smluvní strany se shodly, že při vzájemné ochraně literárního a uměleckého vlastnictví (autorské právo) se budou říditi ustanoveními revidované bernské dohody z 13. listopadu 1908.

Článek 29.

Spory, jež by vznikly mezi smluvními stranami o aplikaci nebo výkladu ustanovení této smlouvy i jejich dodatků, příloh a závěrečného protokolu, budou předloženy rozhodčímu soudu, pokud je nelze vyříditi cestou diplomatickou. Podrobnosti o sestavení rozhodčího soudu a jeho řízení budou sjednány v jednotlivých případech.

Poštanske pošiljke svake vrste, koje dolaze sa teritorije jedne ugovorne strane i koje treba da se uruče na teritoriji druge ugovornice biće, u koliko su podvrgnute carinskom postupku, ocarinjene što je moguće brže i bez izlišnih teškoća, kako bi se sprečilo svako suvišno odugovlačenje pri njihovom uručivanju.

Specijalna pitanja uzajamnog poštanskog prometa, koja bi iziskivala posebno regulisanje ili sudelovanje i drugih upravnih grana, rešavaće se sa obe strane sa najvećim blagovoljenjem.

Član 26.

Svaka ugovorna strana obavezuje se, da će preduzeti sve potrebne mere, da efikasno zaštiti robu, prirodne produkte ili izrade, poreklom iz druge ugovornice, od nelojalne konkurencije u trgovačkim poslovima, i da uzapčenjem robe ili drugim pogodnim kaznenim merama, koje su u saglasnosti sa njenim zakonodavstvom, suzbije i spreči uvoz, smeštaj i izvoz, kao i proizvodnju, promet, prodaju i puštanje u unutrašnji promet svake robe, koja bi, neposredno na sebi ili na svojim unutrašnjim ili spoljnim zavojima, bila snabdevena markama, i menima, natpisima ili ma kojim znacima, koji bi, neposredno ili posredno, sadržavali netačne oznake o poreklu, vrsti, suštini ili specijalnim svojstvima te robe.

Član 27.

Ugovorne strane saglasile su se u tome, da će u svojim uzajamnim odnosima primenjivati odredbe medjunarodnog sporazuma o uprošćavanju carinskih formalnosti, zaključenog u Ženevi 3. novembra 1923 godine.

Član 28.

Ugovorne strane saglasile su se u tome, da će se u cilju uzajamne zaštite literarne i umetničke svojine (autorsko pravo) upravljati po odredbama revidirane Bernske konvencije od 13. novembra 1908 godine.

Član 29.

Sporovi, koji bi nastupili izmedju ugovornih strana pri primeni ili tumačenju odredaba ovog ugovora i njegovih aneksa, priloga i zaključnih protokola, podneće se na rešavanje izbornom sudu, u koliko ne bi bilo moguće otkloniti ih diplomatskim putem. Pojedinosti o obrazovanju izbornog suda i o njegovom postupku ugovoriće se za svaki pojedini slučaj.

Článek 30.

Tato smlouva bude ratifikována a ratifikace budou vyměněny v Bělehradě co nejdříve. Nabude působnosti patnáctého dne po výměně ratifikačních listin a bude platiti po dobu tří let. Po uplynutí této doby se prodlužuje mlčky a zůstane v účinnosti ještě šest měsíců po výpovědi.

Smlouva tato jest sepsána ve dvou stejně znějících původních exemplářích v jazyku československém a srbochorvatském.

Čemuž na svědomí plnomocníci obou stran tuto smlouvu podepsali a přitiskli své pečeti.

Dáno v Praze, dne 14. listopadu 1928.

Za republiku československou:

Dr. JUL. FRIEDMANN v. r. L. S.

Za království Srbů, Chorvatů a Slovinců:

Prof. M. TODOROVIĆ v. r. L. S.

Član 30.

Ovaj će ugovor biti ratifikovan i ratifikacije će se izmeniti što je moguće pre u Beogradu. On će stupiti na snagu petnaestog dana po izmeni ratifikacija i trajaće tri godine. Posle ovoga roka on će se produžiti prećutno i ostaće na snazi još šest meseci od dana otkaza.

Ovaj ugovor izradjen je u dva ravnoglasna originalna primerka na čehoslovačkom i srpsko-hrvatskom jeziku.

U potvrdu ovoga obostrani punomoćnici potpisali su ovaj ugovor i stavili svoje pečate.

U Pragu, 14. Novembra 1928.

Za Čehoslovačku republiku:

Dr. JUL. FRIEDMANN m. p. L. S.

Za Kraljevinu Srba, Hrvata i Slovenaca:

Prof. M. TODOROVIĆ m. p. L. S.

Závěrečný protokol.

Přistupujíce k podpisu obchodní a plavební smlouvy, sjednané dnešního dne, podepsaní plnomocníci učinili tyto výhrady a prohlášení, jež budou tvořiti nedílnou část vlastní smlouvy:

K čl. 1.

Touto smlouvou nejsou dotčena ustanovení smlouvy o úpravě vzájemných právních styků, sjednané v Bělehradě dne 17. března 1923.

Ustanovení tohoto článku neomezuje v ničem práva každé smluvní strany odepříti příslušníkům druhé strany povolení k pobytu v zemi anebo je v případech platnými zákony a nařízeními připuštěných ze svého území vyhostiti.

Pokud jde o usazování a nastupování obchodu, živností a plavby, bude každá smluvní strana s příslušníky druhé strany postupovati s největší blahovůlí.

Završni protokol.

Pristupajući potpisu ugovora o trgovini i plovidbi zaključenog pod današnjim datumom, potpisani Punomoćnici učinili su sledeće reserve i izjave, koje će sačinjavati sastavni deo samog ugovora:

Uz čl. 1.

Ovim ugovorom nisu tangirane odredbe ugovora o uredjenju uzajamnih pravnih odnošaja, zaključenog u Beogradu 17. marta 1923 godine.

Odredba ovoga člana ne ograničava ni u koliko pravo svake ugovorne strane, da državljanima druge ugovornice odrekne dozvolu za boravak u zemlji, odnosno da ih, u slučajevima predvidjenim važećim zakonima i propisima, protera sa svoje teritorije.

U pogledu na nastanjivanje i sticanje prava obavljanja trgovine, obrta i plovidbe svaka ugovorna strana postupaće sa državljanima druge ugovornice sa najvećim blagovoljenjem.

S příslušníky jedné smluvní strany, kteří měli v den vstupu v účinnost této smlouvy oprávnění na území druhé smluvní strany se usaditi nebo provozovati obchod, živnost nebo plavbu nebo kteří tam byli zaměstnáni jako dělníci nebo zaměstnanci, se bude zacházeti, pokud jde o výkon dotyčné jejich činnosti, jako s vlastními příslušníky.

K čl. 1. a 2.

Smluvní strany vyslovují ochotu, že budou s největší blahovůlí rozhodovati o žádostech jednotlivých podniků, ať patří jednotlivcům nebo společnostem, kterým se již dostalo práva působnosti na jejich území, ve věci zaměstnávání dělníků a zaměstnanců, kteří jsou příslušníky druhé smluvní strany.

K čl. 3.

Vybírá-li jedna smluvní strana od obchodních cestujících druhé strany zvláštní daně nebo dávky, může druhá strana učiniti obdobná opatření, aby se sjednala vzájemnost.

Se vzorky a modely podléhajícími clu, jichž dovoz není zakázán, bude nakládáno po rozumu ustanovení čl. 10 úmluvy o zjednodušení celních formalit, podepsané v Ženevě 3. listopadu 1923.

Pro vzorky, jež s sebou přinášejí osoby opatřené živnostenskou legitimací, zůstávají v platnosti fytopathologické předpisy o dovozu.

K čl. 4.

Příslušníci jedné smluvní strany, zaměstnaní jako dělníci nebo zaměstnanci na území druhé strany, budou, pokud jde o zdanění, postaveni na roveň vlastním příslušníkům.

Zaměstnavatelé, kteří by takové dělníky nebo zaměstnance zaměstnávali, nebudou z tohoto důvodu více zdaněni, než kdyby zaměstnávali vlastní příslušníky.

K čl. 6.

Až do doby, než bude tato dohoda sjednána a než nabude účinnosti, budou smluvní strany postupovati s největší blahovůlí.

K čl. 7.

Uznala-li by jedna smluvní strana z naléhavých důvodů hospodářských za nutné za-

Sa državljanima jedne ugovorne strane, koji su na dan stupanja ovoga ugovora u život uživali na teritoriji druge ugovornice pravo nastanjivanja, odnosno obavljali trgovinu, obrt ili plovidbu, ili su bili tamo zaposleni kao radnici ili nameštenici, postupaće se, u pogledu vršenja dotične delatnosti, kao sa vlastitim državljanima.

Uz čl. 1 i 2.

Ugovorne strane izjavljuju svoju gotovost, da će sa najvećim blagovoljenjem rešavati molbe pojedinih preduzeća, pojedinačnih ili društvenih, koja već imaju prava rada na njihovoj teritoriji, u pogledu na zaposlenje radnika i nameštenika, koji su državljani druge ugovorne strane.

Uz čl. 3.

Ako jedna ugovorna strana opterećuje trgovačke putnike druge ugovornice porezama ili dažbinama, druga strana može preduzeti odgovarajuće mere, da bi se uspostavio reciprocitet.

Sa ugledima i modelima, koji podleže carini, a čiji uvoz nije zabranjen, postupaće se prema odredbama čl. 10. medjunarodnog sporazuma o uprošćenju carinskih formalnosti, zaključenog u Ženevi 3. novembra 1923 godine.

Za uglede koje sa sobom donose lica snabdevena jednom legitimacijonom kartom važiće i na dalje fitopatološki propisi o uvozu.

Uz čl. 4.

Državljani jedne ugovorne strane, zaposleni kao radnici ili nameštenici na teritoriji druge strane, biće u pogledu porezivanja naprosto izjednačeni sa vlastitim državljanima.

Poslodavci, koji bi takve radnike ili nameštenike zaposlili, neće po tome osnovu biti jače porezani no što bi bili da su zaposlili vlastite državljane.

Uz čl. 6.

Do zaključenja i stupanja na snagu pomenutog sporazuma ugovorne strane postupaće sa najvećim blagovoljenjem.

Uz čl. 7.

Ako bi jedna ugovorna strana smatrala za potrebno, da iz nužnih privrednih razloga za-

chovati nebo zavésti pro některé zboží zákazy neb omezení dovozu nebo vývozu, sdělí druhé smluvní straně, pokud se tak již nestalo, seznam takového zboží a dohodne se s ní o kontingentech, v jichž mezích budou tyto případné zákazy zrušeny. Rozumí se, že každé zrušení zákazu neb omezení, poskytnuté jednou smluvní stranou, byť i dočasně, pro jakékoliv zboží kterékoli třetí země, jež by jinak zůstalo podrobeno povolovacímu řízení, bude okamžitě a bezpodmínečně platiti i pro zboží stejného druhu druhé smluvní strany.

Poplatky a jiné podmínky, předepsané pro udílení uvedených povolení, nebudou v žádném případě méně příznivé než poplatky a podmínky, platné pro kteroukoliv jinou zemi.

K čl. 8.

I.

Zásada nejvyšších výhod neplatí:

1. pro zvláštní výhody, které jedna smluvní strana poskytla nebo poskytne některému sousednímu státu k ulehčení pohraničního styku,

2. pro zvláštní výhody, které jedna smluvní strana poskytla nebo poskytne některému třetímu státu na základě smlouvy o celní unii.

II.

Za zboží jedné ze smluvních stran budou považovány též takové výrobky, jež tam byly získány zpracováním cizozemských surovin nebo přepracováním cizozemských látek (materiálu) v zušlechťovacím styku.

U zboží, jež má býti při dovozu do území druhé smluvní strany podrobeno smluvnímu nakládání, musí býti původ zboží prokázán.

Oba smluvní státy nebudou zpravidla požadovati osvědčení původu. Každý smluvní stát si vyhražuje, že bude požadovati tato osvědčení, jestliže jest původ zboží směrodatným pro použití příznivějších celních sazeb, nebo z jiných důležitých důvodů.

Platnost osvědčení původu, vydaných pro výrobky získané v zušlechťovacím styku, nemůže býti brána v pochybnost z důvodu, že toto zboží se vyváží ve vázaném oběhu (v záznamním řízení).

Osvědčení původu budou vydávati příslušné obchodní komory nebo celní úřady, jakož i jiné úřady nebo ústavy vývozního státu, jež

drži ili zavede za izvesnu robu zabrane ili ograničenja uvoza ili izvoza, onda će ona, u koliko to nije već ranije učinila, saopštiti spisak te robe drugoj ugovornici i sporazumeće se sa njom o kontingentima, u čijim će se granicama ove eventualne zabrane ukinuti. Razume se samo po sebi, da svako ukidanje zabrana ili ograničenja, koje bi jedna od ugovornih strana, ma i privremeno, izvršila za ma koju vrstu robe poreklom iz neke treće države, koja bi inače ostala podvrgnuta režimu dozvola, ima da važi odmah i bezuslovno za robu iste vrste poreklom iz druge ugovornice.

Takse i drugi uslovi, koji važe za davanje dozvola, neće biti ni u kom slučaju manje povoljni od taksa i uslova, koji važe za ma koju treću državu.

Uz čl. 8.

I.

Najveće povlašćenje ne važi:

1. za specijalne povlastice, koje je jedna ugovorna strana dala ili bude dala nekoj susednoj državi radi olakšanja pograničnog prometa; i

2. za specijalne povlastice, koje je jedna ugovorna strana dala ili bude dala nekoj trećoj državi na osnovu ugovora o carinskoj uniji.

II.

Kao roba jedne od ugovornih strana smatraće se i takvi proizvodi, koji su ovde izradjeni preradom stranih sirovina, ili koji su dobiveni obradom stranih materija (materijala) u prometu oblagorodjavanja.

Da bi se za robu pri uvozu u oblast druge ugovornice mogao primeniti ugovorni postupak, mora se dokazati poreklo robe.

Ugovorne strane neće po pravilu zahtevati uverenja o poreklu, ali svaka ugovorna strana zadržava sebi pravo, da može zahtevati podnošenje tih uverenja, ako je poreklo robe merodavno za primenu povoljnijih carinskih stavova, ili ako za to postoje drugi važni razlozi.

Važnost uverenja o poreklu, izdatih za proizvode izradjene u prometu oblagorodjavanja, neće biti osporena usled toga, što se takvi proizvodi izvoze u vezanom prometu, (uvozu-izvozu na povratak).

Uverenja o poreklu izdavaće nadležne trgovačke komore ili carinarnice, kao i druge vlasti i ustanove države izvoznice, koje će od nadlež-

k tomu budou určeny dohodou příslušných ústředních úřadů.

Osvědčení původu mohou býti vydána buď v jazyce dovozního státu nebo v jazyce státu vývozního, při čemž si celní úřady dovozního státu ponechávají právo požadovati překlad, jakmile by měly o obsahu dokumentu pochybnosti.

Každá smluvní strana si vyhražuje, že bude požadovati v případech, kdy by to bylo žádoucí, aby byla osvědčení původu vidována jejími diplomatickými nebo konsulárními úřady. Toto visum se uděluje bezplatně.

K čl. 9.

K bodu 3. Jako známkování přicházejí v úvahu převážně značky pořízené stranou samou, jako na př. začáteční písmena, ochranné známky a pod.

K čl. 10.

K bodu 1. Za lodní inventář se považují i jeřáby, a to i tehdy, jestliže se s plavidel dočasně sejmou, aby se jich použilo na břehu.

K čl. 11.

K bodu 1.—5. V záznamním řízení může býti totožnost zjištěna též popisem, odpočítáním nebo podle soukromých značek, pokud se příslušný zjišťovací způsob jeví spolehlivým.

Celní poplatky se zajišťují těmito způsoby:

u předmětů uvedených v bodech 1 až 3 kromě složením hotovosti též cennými papíry nebo bankovní zárukou;

u předmětů uvedených v bodu 4 pouze složením hotovosti;

u nábytkových vozů (bod 5) kromě složením hotovosti, cennými papíry nebo bankovní zárukou též generelním nebo specielním ručením některé tuzemské špediterské firmy.

K bodu 1. Osvobození jiných obalů se řídí autonomními ustanoveními obou smluvních států, avšak za předpokladu vzájemnosti.

Cejchovní značky obalů, jež jsou dováženy v záznamním styku, budou vzájemně uznávány.

Ochrannými pokrývkami uvedenými v bodě 1 se rozumějí jen takové, jež netvoří inventář železnice.

nih centralnih vlasti biti sporazumno odredjene.

Uverenja o poreklu mogu biti izdata ili na jeziku uvozne, ili na jeziku izvozne države; carinarnice uvozne države mogu zahtevati, da im se podnese prevod, ako posumnjaju u sadržinu isprave.

Svaka ugovorna strana zadržava sebi pravo, da može, ako to bude našla za potrebno, zahtevati, da uverenja o poreklu budu vizirana od strane njenih diplomatskih ili konzularnih vlasti. Ova se viza daje besplatno.

Uz čl. 9.

Uz tačku 3. Pod obeležavanjem podrazumevaju se prvenstveno znaci, stavljeni od stranaka, kao što su: početna slova, zaštitne marke itd.

Uz čl. 10.

Uz tačku 1. Kao brodski inventar smatraju se i dizalice, pa i onda, ako se privremeno skidaju sa plovnih objekata i upotrebe na obali.

Uz čl. 11.

Uz tač. 1—5. Istovetnost pri uvozu-izvozu na povratak može se utvrditi i opisom, prebrojavanjem ili privatnim obeležavanjem, u koliko bi takav način utvrdjivanja bio pouzdan.

Carinske dažbine obezbedjivaće se na ovaj način:

Za predmete pomenute u tač. 1—3 sem polaganjem u gotovom novcu još i polaganjem hartija od vrednosti ili bankovne garancije;

Za predmete pomenute u tač. 4 samo polaganjem u gotovom novcu;

Za kola za prenos pokućanstva iz tač. 5. sem polaganjem u gotovom novcu, hartija od vrednosti ili bankovne garancije još i generelnim ili specijalnim jemstvom jedne od domaćih špedicionih firmi.

Uz tač. 1. U pogledu oslobodjavanja ostalih zavoja upravljaće se obe ugovornice po svojim autonomnim propisima, a pod uslovom uzajamnosti.

Baždarski žigovi na zavojima, koji se uvoze-izvoze na povratak, priznaće se medjusobno.

Pod ciradama pomenutim u tač. 1. podrazumevaju se samo one cirade, koje nisu unete u inventar železnice.

K bodu 2. Jest shoda v tom, že přídatky v cizině přibylé se vyclívají.

K bodu 5. Lhůta ku zpětnému vývozu může býti stanovena až šesti měsíci.

K čl. 8.—11.

Smluvní strany si navzájem oznámí úřady, jež jsou oprávněny a povinny na žádost stran dávati jim závazné vysvětlivky k jednotlivým celně-tarifním položkám a vysloviti se závazně o tarifování určitě označeného zboží.

K čl. 12.

Mezi vnitřní daně patří i daň z obratu.

K čl. 19.

Smluvní strany se shodují, že doložce článku 19 jest rozuměti takto: V případě, že by jedna ze smluvních stran přiznala třetímu státu v obchodní nebo tarifní úmluvě příznivější zacházení než podle doložky o paritě ve smyslu článků 15. a 16., bude druhá smluvní strana míti plné právo žádati, aby jí bylo přiznáno totéž zacházení.

K čl. 21. a 22.

Zásada stejného zacházení jako s domácími námořními loďmi i jejich náklady nebude se vztahovati:

1. na výhody, jež se dávají domácímu rybářství,
2. na pobřežní plavbu.

K čl. 21.—24.

Ustanovení čl. 21.—24. se vztahují jen na námořní plavbu.

Pro říční plavbu budou platiti ustanovení mezinárodních dunajských smluv.

Smluvní strany prohlašují, že jsou ochotny autonomně odstraňovati překážky, jež by ztěžovaly říční plavbu. Za tím účelem budou smluvní strany sdělovati jedna druhé překážky, jež časem se objeví.

K čl. 8., 14. a 27.

Ustanovení těchto článků nedotýkají se v ničem zvláštních podmínek platných pro dovoz vína.

Dáno v Praze, dne 14. listopadu 1928.

Dr. Jul. FRIEDMANN v. r.
Prof. M. TODOROVIĆ v. r.

Uz tač. 2. Postoji sporazum o tome, da će se naplaćivati carina na sve što je predmetima dodato u inostranstvu.

Uz tač. 5. Rok za ponovan izvoz može se utvrditi do šest meseci.

Uz čl. 8—11.

Ugovorne strane saopštiće jedna drugoj vlasti, koje su ovlašćene i dužne, da na molbu stranaka daju obavezna objašnjenja o pojedinim stavovima carinske tarife kao i obavezna obaveštenja o tarifiranju tačno naznačene robe.

Uz čl. 12.

U unutrašnje poreze spada i poreza na poslovni promet.

Uz čl. 19.

Ugovorne strane saglasne su, da se čl. 19 ima razumeti ovako: U slučaju da jedna ugovorna strana prizna nekoj trećoj državi putem trgovinskog ili tarifnog ugovora povoljnije postupanje od onoga koje važi na osnovu pariteta po čl. 15. i 16. ovog ugovora, druga ugovorna strana imaće pravo zahtevati da se isto postupanje prizna i njoj.

Uz čl. 21 i 22.

Načelo jednakog postupanja kao i sa domaćim pomorskim brodovima i njihovim tovarima neće se primenjivati:

1. na pogodnosti, koje se daju domaćem ribarstvu, i
2. na obalnu plovidbu.

Uz čl. 21 do 24.

Odredbe čl. 21—24 odnose se samo na pomorsku plovidbu.

Za rečnu plovidbu važiće odredbe medjunarodnih dunavskih ugovora.

Ugovorne strane izjavljuju svoju gotovost, da autonomnim putem odklanjaju smetnje, koje bi otežavale rečnu plovidbu. U tom cilju ugovorne strane saopštavaće jedna drugoj smetnje, koje u toku vremena nastupe.

Uz čl. 8, 14 i 27.

Odredbe ovih članova ne tangiraju posebne uslove koji važe za uvoz vina.

U Pragu, 14. novembra 1928.

Dr. JUL. FRIEDMANN, m. p.
Prof. M. TODOROVIĆ, m. p.

PROZKOUMAVŠE TUTO SMLOUVU SE ZÁVĚREČNÝM ZÁPISEM A VĚDOUCE, ŽE NÁRODNÍ SHROMÁŽDĚNÍ REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ S NIMI SOUHLASÍ, SCHVALUJEME A POTVRZUJEME JE.

TOMU NA SVĚDOMÍ JSME TENTO LIST PODEPSALI A K NĚMU PEČEŤ REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ PŘITISKNOUTI DALI.

NA HRADĚ PRAŽSKÉM DNE 27. ZÁŘÍ LÉTA TISÍCÍHO DEVÍTISTÉHO DVACÁTÉHO DEVÁTÉHO.

PRESIDENT REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ:
T. G. MASARYK v. r.

L. S.

MINISTR ZAHRANIČNÍCH VĚCÍ:
Dr. EDVARD BENEŠ v. r.

Vyhlašuje se s tím, že ratifikační listiny byly vyměněny v Bělehradě dne 11. listopadu 1929 a že smlouva se závěrečným protokolem nabývá podle článku 30. smlouvy mezinárodní působnosti dnem 26. listopadu 1929.

Dr. Beneš v. r.

164.

Vyhláška ministerstva financií zo dňa 6. novembra 1929

o preložení inšpektorátu katastrálneho vymeriavania z Bratislavy do Turčianskeho Svätého Martina.

Podľa ustanovenia 2. odseku §u 103 zákona zo dňa 16. decembra 1927, č. 177 Sb. z. a n., o pozemkovom katastre a jeho vedení (katastrálneho zákona), sa oznamuje, že inšpektorát katastrálneho vymeriavania sa dňom 1. decembra 1929 prekladá z Bratislavy do Turčianskeho Svätého Martina.

Dr. Vlasák v. r.

165.

Vyhláška ministra vnitra ze dne 12. listopadu 1929

o rozšíření zrušení visové povinnosti ve styku s Francií.

Posud platné zrušení visové povinnosti ve styku s Francií, čítajíc v to Alžír a Maroko, rozšiřuji na základě ustanovení § 16, odst. 3., a § 11, odst. 2., zákona ze dne 29. března 1928, č. 55 Sb. z. a n., o cestovních pasech, v dohodě s ministerstvem zahraničních věcí, ministerstvem národní obrany a ministerstvem sociální péče na majetníky francouzských národních pasů ze všech francouzských kolonií, zemí protektorátních a mandátních s vyloučením francouzské Indočíny a francouzského mandátního území v Levantě.

Černý v. r.

Sbírka zákonů a nařízení státu československého

vydávána jest podle zákona ze dne 20. prosince 1921, č. 500 Sb. z. a n., v jazyku státním, oficielním, t. j. československém a v úředním překladu německém, polském a maďarském.

Předplatné na Sbírku v kterémkoliv z těchto textů činí 120 Kč s výhradou event. zvýšení v případě poměrů obzvlášť mimořádných (při nepoměrně velkém zvýšení výrobních nákladů nebo mimořádně velkém rozsahu Sbírky).

V drobném prodeji účtuje se Sbírka obnosem 20 hal. za 1 list (2 strany). Za tuto cenu jsou i v knihkupectvích nově vydávané a dosud vydané částky na prodej.

Nedošlé nebo neúplné částky Sbírky buďtež reklamovány nejdéle do čtyř neděl po vydání. Po této lhůtě vydají se částky jen za cenu 20 hal. za list (2 stránky).

Při objednávkách a reklamacích uvésti jest číslo částky (nikoliv číslo normy) s udáním ročníku.

Předplatné, reklamace a objednávky nebuďtež zasílány Státní tiskárně v Praze, nýbrž pouze

ADMINISTRACI SBÍRKY ZÁK. A NAŘ.

PRAHA III — Tržiště 368.

Státní tiskárna v Praze.